

Žalva

Emanuel Frynta

Šla želva ráno za rosy
a narazila na lva.
Lev pravil: „Dobry den, kdo jsi?“
„Ta nevidita? Žalva!“

Lva popadla v tu chvíli zlost
a metal hromy blesky:
„Vždyť je to holá neslušnost!
To nedovedeš česky?“

Želva se hrůzou zachvěla,
podívala se na lva
a slušně odpověděla:
„Tak pramiňte, jsem žalva!“
(Písničky bez muziky)

Paměť

Miroslav Florian

Řeka jde do útoku,
břeh ještě netroufá si...
Kdo umí dál tu sloku?

Tráva se hlásí!

Vítr odfoukl z polí
pěnu jak ze džbánku...
Kdo umí dál ten nápěv?

Ty? Tak spusť, skřivánku.

A na obzoru vstává
i zdřevěnělý les,
dlouze si odkašlává...

Jaro, teď napověz!
(Jaro, napověz)

Křik

Ludvík Aškenazy

Člověk se narodí, a hned
křičí.
Nikdo mu nerozumí,
ale všechny potěšil.
Tady jsem já! řve člověk,
přišel jsem žít.
Jsem tu dobře?

Narodil jsem se u dobrých lidí?
Ve slušném století?
Nevedu náhodou válku?
Je tady zrušeno otroctví?
Mám správnou barvu
kůže?
Vhodný původ?
Smím dýchat?
Tak děkuju.

(Černá bedýnka)